

Konvalinky

Záplava drobounkých
zvonečků stojí na stole,
v hnědém hrníčku
a voní.

Droboučké zvonečky
bílých kvítků,
tvoří půvabnou snítku,
a voní!

Každíčkový bělostný kvítek
vydává vůni do okolí.

Dívám se na tu kytici,
na bělost kvítků zářící,
a vděčně vdechuji
tu vůni.

Jak vyjádřit by chtěla,
má duše neumělá,
vděčnost Stvořiteli!

Za krásy, které Jeho ruka
vytvořila,
by lidské oko
i srdce potěšila.

Kéž bych i já
odrazem Jeho krásy byla,
a vůni líbeznou,
tak jako konvalinky,
do svého okolí
rozšířila.